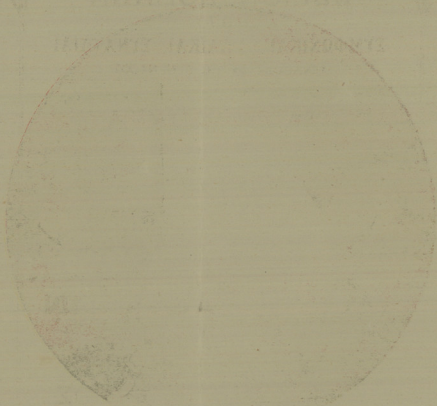

24-3-31¹

UNION
ACTION

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Τρίτη 24 Μαρτίου 1931 ὥραν 6.30 μ. μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1931

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ARTH. SCHNABEL

Πιάνο

*Μετὰ τὴν ἑναξὶν τῆς Συναυλίας ἡ εἰσοδος ἐπιτρέπεται
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.*

ΤΥΠΟΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ - Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ - 5926

Τὴν Κυριακὴν 22 Μαρτίου, ὥραν 11 π. μ. ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

Τιμὴ ἀναλυτικῶς προγράμματος Δρ. 5.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Εισαγωγή «*Τὰ ἐγκαίνια*» L. VAN BEETHOVEN
Υπό τῆς Ὁρχήστρας
2. *Κοντσέρτο ἀρ. 2 εἰς σι ὄφ.* JOH. BRAHMS
I Allegro non troppo Ἔργον 83
II Allegro appassionato
III Andante
IV Allegretto grazioso
Ὁ κ. *Arth. Schnabel* καὶ ἡ ὀρχήστρα

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. *Ravane pour une Infante défunte* M. RAVEL
Υπό τῆς ὀρχήστρας
(Πρώτη ἐκτέλεσις)
4. *Εἰκόνας ἀπὸ μίαν Ἑσθρασιν* M. MOUSSORGSKY
Περίπατος
I Ξωτικό
/ II Ὁ παλιὸς πύργος
III Κεραμεικὸς
IV Μπύδλο
/ V Μπαλλέττο ἀπὸ κλωσσόπουλα (Scherzino)
/ VI Σαμονέλ Γκόλδενμπεργκ καὶ Σμουύλε
/ VII «Λιμὸς» ἀγορὰ
/ VIII Κατακόμβαι
/ IX Ἡ Καλὴνθι ἐπάνω σὲ πόδια πουλιῶν
/ X Ἡ πύλη τοῦ Μπογαντῆρ τοῦ Κιέβου
Υπό τῆς ὀρχήστρας
(Πρώτη συνολικὴ ἐκτέλεσις)

Πιάνο τῆς Συναυλίας: BECHSTEIN
Ἀντιπρόσωπος : Μουσικὸς Οἶκος Στάφφ
Στοὰ Ἀρσακείου

L. VAN BEETHOVEN

Τὰ ἐγκαίνια

Ἡ εἰσαγωγή «Τὰ ἐγκαίνια» ἐγράφη διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ θεάτρου «Ἰωσήφ», τὸ 1822 καὶ εἶνε σχεδὸν ὀλοκληρωτικὰ πορμένη ἀπὸ τὴν μουσικὴν τῶν «Ἐρειπίων τῶν Ἀθηνῶν», ποὺ εἶχε γραφῆ τὸ 1811 διὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ θεάτρου τῆς Πέστης, μαζί μὲ τὸν «Βασιλέα Στέφανον». Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αὐτὴν δὲν ἔφερε καμμίαν μεταβολὴν ὁ Μπετόβεν, οὔτε εἰς τὸν τελικὸν χορὸν, καὶ μόνον μερικὰ δευτερεύοντα μέρη ἀπὸ τὰ «Ἐρείπια τῶν Ἀθηνῶν» παρουσιάσθησαν ὑπὸ νέαν μορφήν. Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αὐτὴν ἐπικρατεῖ ὁ μεζων τόνος τοῦ **Ντο**, τόνος ὄχι τῆς διονυσιακῆς χαρᾶς, διὰ τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη τὴν κλίμακα τοῦ **Ρε**, (ἐνάτη Συμφωνία), ἀλλὰ τῆς χαρᾶς τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ τῆς ὑπερνηχίσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ αἵθους. Εἶνε ὁ τόνος εἰς τὸν ὅποιον ἔχει γράψει 6 ἀπὸ τὰς ἑνδεκα εἰσαγωγὰς του, δύο ἀπὸ τὰς συμφωνίας του καὶ ἀληθῶς ἄλλων ἔργων.

M. RAVEL

Pavane pour une Infante défunte

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Ραβέλ ἐγράφη ἀρχικῶς διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ ἔξετελέσθη τὸ πρῶτον παρὰ τοῦ Vines, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἐθνικῆς Μουσικῆς Ἑταιρίας τῶν Παρισίων, τὴν 5 Ἀπριλίου 1902. Εἶνε σύνθεσις γεμάτη τρυφερότητα πρὸς τὴν ὁποίαν ὅμως ὁ μουσουργὸς εἰδείχθη ἀργότερον ὑπερβολικὰ ἀσθηρὸς, καθότι τὴν ἐχαρκατήρισεν, ὡς «ἔχουσαν λίαν κρόδηλα ἴχνη ἐπιδράσεως τοῦ Σαμπριέ καὶ ὡς πτωχὴν ἀπὸ ἀπόψεως μορφικῆς». Ἡ *Pavane* ἐνορχηστρωθεῖσα, πρὸ δλίγων ἐτῶν, παρὰ τοῦ συνθέτου, διὰ μικρὰν ὀρχήστραν, ἀπετέλεσεν ἐν ἑκ τῶν ὀραιότερων μουσικῶν κομφοτεχνημάτων τῆς συγχρόνου γαλλικῆς μουσικῆς.

ΜΟΥΣΣΟΡΓΚΥ

Εικόνες από μίαν έκθεσιν.

Ἐάν εἰς τὸν λίστ ὀφείλεται ἡ πατρότης τοῦ συμφωνικοῦ ποιήματος τοῦ βασιζομένου ἐπὶ φιλόλογικῷ κειμένῳ, εἰς τὸν Μουσόργκιν χρεωστοῦμεν τὴν δημιουργίαν τοῦ μουσικοῦ εἶδους τοῦ ἐμπνευμένου ἀπὸ μίαν εἰκαστικὴν τέχνην, τὴν ζωγραφικὴν, εἶδος τὸ ὁποῖον ἐμιμήθησαν καὶ ἄλλοι σύγχρονοι μουσικοὶ, ὁ Max Reger, μὲ τὰς Μουσικὰς του εἰκόνας ἐπάνω εἰς ἔργα τοῦ μεγάλου Ἑλβετοῦ ζωγράφου Μπαϊκλιν, ὁ Weingartner, μὲ τὸ συμφωνικὸν του ποίημα « ἡ Χώρα τῶν Μακάρων » ἐμπνευσθὲν ἐπίσης ἀπὸ τὸ γνωστὸν ἀριστοῦργημα τοῦ αὐτοῦ ζωγράφου, κτλ.

Αἱ μουσικαὶ εἰκόνας τοῦ Μουσόργκιν εἶχον ὡς ἀφορμὴν μίαν ἐκθεσιν ζωγραφικῆς τοῦ Χάρτμαν, ὅστις ὑπῆρξε καὶ ἐπιστήθιος φίλος τοῦ συνθέτου. Αἱ μουσικαὶ αὐταὶ εἰκόνας, ἀληθινὰ ἀριστοτεχνήματα, ἐγράφησαν διὰ πιάνο, μέρος δὲ ἐξ αὐτῶν ἐνορχήστρωσεν τόσον ὁ Ρώσος συνθέτης *Τουσιμάλοφ*¹. Ἀργότερα ὁ Γάλλος μουσουργὸς καὶ ἀριστοτέχνης εἰς τὸ εἶδος τοῦτο *M. Rabél*, ἐνορχήστρωσεν ὅλας τὰς εἰκόνας. Κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην ἐνορχήστρωσιν, ἥτις εἶναι ἀπείρους λεπτοτέρα καὶ τελείως συγχρονισμένη, ἐκτελεῖται σήμερον ὑπὸ τῆς Ὁρχήστρας διὰ πρώτην φοράν ὀλόκληρον τὸ ἔργον τοῦ Μουσόργκιν.

Ἐν πρώτοις ὁ Μουσόργκιν μᾶς δίδει ἓνα τυπικὸν μοτίβο τὸ ὁποῖον ὀνομάζει « Περύπατον ». Μὲ αὐτὸ θέλει νὰ μᾶς παραστήσῃ τὸ περιδιάβασμα πού κάμνει μέσα στὴν αἴθουσα τῆς ζωγραφικῆς. Τὸ μοτίβο αὐτὸ μὲ τὰς ἀναλόγους τροποποιήσεις χρησιμεύει ὡς συνδετικὸς κρίκος μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰκόνων. « Μὲ τὸν περύπατον, λέγει ὁ Στάσσοβ, ὁ συνθέτης παρουσιάζει τὸν ἑαυτὸν του περιδιαβάζοντα δεξιὰ καὶ ἀριστερά, πότε ράθυμον, πότε ἐπιγόμενον νὰ πλησιάσῃ εἰς μίαν εἰκόνα, ἐνίοτε μάλιστα, τὸ χαροπὸ θέμα γίνεται πειρὸ ἀργὸ καὶ μελαγχολικόν: Ὁ Μουσόργκιν σκεπτεται τὸν ἀποθανόντα φίλον του ». Κατόπιν ἔρχονται μὲ τὴν σειράν:

α) « Σωτικόν ». Σχεδιογράφημα παριστάνον ἓνα μικρὸν σάτυρον, μὲ τὰ στραβά πόδια του.

¹ Μὲ τὴν ἐνορχήστρωσιν ταύτην ἐξετελέσθησαν τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1924, ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου, αἱ εἰκόνας ἐπ' ἀριθ. II, V, VI, VII, VIII, IX καὶ X.

β) «Ὁ παλαιὸς πύργος». Ἐνας πύργος τοῦ Μεσαίωνα· ἐμπρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἕνας τροβαδοῦρος ψάλλει τὸ τραγοῦδι του.

γ) «Κεραμεικός». Φίλωνεϊα τῶν παιδιῶν μετὰ τὸ παίχνιδι. Δρόμος στὸν κῆπο τοῦ Κεραμεικοῦ μὲ ἕνα σημεῖος ἀπὸ παιδιὰ καὶ παραμάνες.

δ) «Μπύδλο». Κάροο πολωνικὸ μὲ τεράστιους τροχοῦς, σφύρομενον ἀπὸ βόδια.

ε) «Μπαλέττο ἀπὸ κλωσσόπουλα». Σχέδιον ποῦ εἶχε κάμει ὁ Χάρτιμαν διὰ τὸ Μπαλέττο Τριβιμπυ.

ς) «Σομουέλ Γκολδενμπέργκ καὶ Σμουίνλε. Δύο Ἑβραῖοι Πολωνοὶ ὁ ἕνας πλούσιος, ὁ ἄλλος πτωχός.

η) «Λιμώζ Ἀγορά». Γυναῖκες φιλονεικοῦσαι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶ τῆς Λιμώζ.

θ) «Κατακόμβαι». Εἰς τὸ σχέδιον αὐτὸ ὁ Χάρτιμαν παρουσίασει τὸν ἑαυτόν του ἐξετάζοντα τὸ ἐσωτερικὸν τῶν κατακομβῶν ἐπὶ Παρίσιον μὲ τὸ φῶς ἐνὸς φαναριοῦ. Εἰς τὸ πρωτότυπον χειρόγραφον ὁ Μουσόργσκου εἶχε γράφει ἐπάνω εἰς τὸ «Ἀντίαντε»: Τὸ δημιουργικὸν πνεῦμα τοῦ νεκροῦ Χάρτιμαν μὲ φέρει πρὸς τὰ κρανία, τοὺς ἀποτείνω τὸν λόγον, τὰ κρανία φωτίζονται σιγὰ, σιγὰ ἐσωτερικῶς.

ι) «Ἡ καλὴ ἑπίανω σὲ πόδια πουλιῶν». Τὸ σχέδιον τοῦ Χάρτιμαν παρουσιάζει ὁρολόγιον εἰς σχῆμα τῆς καλῆς τῆς «Μπάμπια Γιάγκα» (φανταστικῆς μαγίσσης) ἐπάνω σὲ πόδια πουλιῶν.

ια) «Ἡ Πύλη τῶν Μπογατῦρ τοῦ Κιέβου». Ἡ εἰκὼν τοῦ Χάρτιμαν παρίστανε τὸ σχέδιον τῆς κατασκευῆς πύλης εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως, παλαιῶν Ρωσσοικῶν οὐθμοῦ, μὲ θόλον εἰς σχῆμα οὐρανίου περικεφαλαίας.

*Ἀπὸ τὰς ὄραιότερας τῶν εἰκόνων τούτων εἶνε ἡ ἕκτη: «Σομουέλ Γκολδενμπέργκ καὶ Σμουίνλε», ἣν ἀνάλει ἐκτακτα ὁ Πέτρος δ' Ἀλχάιμ: «Δύο Ἑβραϊκαὶ μελωδίαι, ἀπαντῶσαι ἢ μία εἰς τὴν ἄλλην, ἕξ ὧν ἡ πρώτη βαρεῖα καὶ ὑποβλητικὴ, ἡ δευτέρα ζωνρά, γρήγορη, πηδηκτὴ, ἱκετευτικὴ, οἷς παρουσιάζονται κατὰ τρόπον ποῦ εἶνε ἀδύνατον ν' ἀπατηθῆτε ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀπεικονιζομένων προσώπων, ἕξ ὧν ὁ ἕνας, ὁ γονδρός, περιπατεῖ ἐπιβλητικὰ σὰν σκυλὶ ράτσας καὶ ὁ ἄλλος, ὁ ἀδύνατος, συνθλίβεται, μικραίνει, εξαφανίζεται σὰν βρομερὸ σκυλίαι. Κυττάει περίεργα ζητεῖ τὸ βλέμμα τοῦ ἄλλου. Τὸ γαῖγισμα τοῦ γονδροῦ ποῦ διώχνει μὲ δύο τριολέτα τὸν ὄχληρόν, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Μουσόργσκου ἤξευρε νὰ ἐπιτυγχάνῃ ἀπὸ τὸ πιάνο ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν ἢ τὴν φωνήν, κωμικὰ ἐφέτα».

Ἡ ὀγδόη εἰκὼν «Κατακόμβαι» ἔχουσα ὡς βᾶσιν τὴν ὑπὸ τοῦ Οὐγγὸ περιγραφὴν τῶν «Κατακομβῶν» εἰς τοὺς «Ἀθλίους» εἶνε ὑπερβολικὰ ὑποβλητικὴ μὲ τὰ βαρεῖα τῆς ἀκόρδα τότε δυνατὰ τότε πολὺ ἀργά. Εἶνε ἀρκετὴ νὰ δεῖξῃ αὐτὴ καὶ μόνῃ τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ μεγαλειτέρου Ἰωσφ Ρώσσου συνθέτου, ὁ ὁποῖος μὲ τὰς διαφόρους καινοτομίας καὶ τοὺς περιέργους ἁρμονικοὺς συνδυασμοὺς ἤνοιξε τὸν δρόμον εἰς τὸν Ντεμπισσὸ καὶ εἰς ἄλλην τὴν σύγχρονον σχολὴν. Ὁ Μουσόργκι εἶναι καθαρὸν παράδειγμα τοῦ ἡμιμαθοῦς τὸν ὁποῖον ἡ φύσις ἐπροΐαισε μὲ τέτοιον τάλαντον ὥστε ν' ἀνοίξῃ νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν τέχνην. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν σαράντα δύο ἐτῶν ἐξηντηλέμενος ἀπὸ τὸν ἀλκοολισμόν. Ὁραιοτάτην πραγματείαν περὶ αὐτοῦ ἔγραψεν ὁ διακεκρμένος Ἑλλῆν μουσικολόγος Μ. Καίβοκορέσης, διὰ τὴν συλλογὴν «Les Maîtres de la Musique».

Η ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΛΙΟΥ

**ERICA
MORINI**

Τρίτη 31 Μαρτίου ώρα 6.30 μ. μ.

ΟΓΔΟΗ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Κυριακή 29 Μαρτίου ώρα 11 π. μ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

Πέμπτη 2 Ἀπριλίου ώρα 6.30 μ. μ.

A^{ON} RECITAL

Σάββατον 4 Ἀπριλίου ώρα 6.30 μ. μ.

B^{ON} ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ RECITAL

ΕΙΣ ΤΟ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΓΗΤΗΡΙΩΝ

	Γεν. Δοκιμῆς	Συμφωνικῆς
Θεωρεῖον Α΄	Δογ. 75.—	Ἐξηγητλ.
Πλατεία	» 60.—	150.—
Ἀμφιθέατρον Α΄	» 60.—	150.—
Ἀμφιθέατρον Β΄	» 60.—	125.—
Ἐξόστης	» 40.—	90.—
Θεωρεῖον Β΄	» 40.—	75.—
Ὑπερώων	» 30.—	50.—

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν
καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

WINDY HILL

1872

1873

1874

Handwritten signature

MSB

*Τέτ. οφ. 1202.
50,0
1,5
200,0
Ροτίν. Πιννα*

OK 22 III 71

OK